

متن پرسش

سلام مجدد خدمت استاد گرامی: در پاسخ سوال ۳۱۶۹۹ در رابطه با سوال اصول اصول دین فرمودین: هر تفکری مبنایی دارد و دین اسلام نیز بر اساس مبنا و اصولش راه‌های هدایت را مقابل ما می‌گشاید و همان اصول دین نیز مبتنی بر اصولی است که الهامی و فطری است و جناب مولوی در کتاب شریف مثنوی متذکر اصول الهامی و فطری می‌باشد تا با رویکردی بهتر به توحید اسلامی رجوع نماییم و بهره‌های قرآنی خود را بیابیم.» با برداشت من از توضیح شما کتاب مثنوی می‌شود اصول اصول دین، با توجه به اینکه اغلب عبارت‌ها در مثنوی دقیق هست و عبارت بصورت اصول اصول دین هست می‌خواستم این مورد رو هم بدانم معنای اصول اصول دین چه خواهد بود؟ به هر حال ادعاییست که مطرح شده و خب حداقل شناخت این است که بفهمیم مدعا چیست. برای اینکه مقداری مطلب روشن تر شود می‌خواستم بدانم چه کتاب‌هایی رو در کنار مثنوی اصول اصول دین می‌دانید، علاقه داشتم چند مورد اشاره فرمایید. یک صحبت‌های مطرح است و حرف‌هایی می‌آورند، (ولله صد سال شراب بخوری خدا از تو می‌گذرد ولی از این کلمه نمی‌گذرد کسی که بگوید مثنوی مولوی اصل اصل اصول دین است. علامه امینی) اگر صلاح دیدین در این مورد و یا در مورد نحوه مواجهه با آن هم راهنمایی بفرمایید ممنون می‌شوم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! متأسفانه علامه امینی از فضای علم عرفان اطلاعاتی نداشته‌اند که بتوانند نظر دهند. در این مورد خوب است به امثال رهبر انقلاب و شهید مطهری رجوع کرد. عرایضی در صفحه ۴۲ کتاب «چگونگی فعلیت یافتن باورهای دینی» شده است که عیناً خدمتتان ارسال می‌شود. موفق باشید

مقام معظم رهبری «حفظه‌الله تعالی» در جلسه‌ای که با شعرا داشتند فرمودند: مثنوی همان طور که مولوی می‌گوید: «هُوَ أُصُولُ أُصُولِ الدِّينِ»^[۱] و گفتند مرحوم مطهری هم با من هم عقیده بود. عرض بنده آن است که اگر دل انسان آماده‌ی تغذیه با حقایق برتر است شما کمتر از آن را به آن ندهید. عکس آن هم هست که اگر در حدّ مثنوی و حافظ می‌تواند در حضور باشد، نمی‌شود نور بالاتر در اختیار آن بگذارید، چون پس می‌زند. موضوع حساسی است مواظب باشید جایگزینی‌ها را سهل‌انگارانه انجام ندهید. وقتی دل هوای سیر در عوالم معنا را داشت زود با کمترین جایگزین آن را

جواب ندهید که در این صورت سهل انگارانه جواب دل را داده‌اید.

[۱] - مقام معظم رهبری «حفظه الله تعالی» در دیدار با شعرا در سال ۱۳۸۷- مولوی در دیباچه‌ی دفتر اول می‌گوید: هَذَا كِتَابُ الْمَثْنَوِيِّ، وَ هُوَ أُصُولُ أُصُولِ الدِّينِ، فَيُكْشَفُ أَسْرَارُ الْوُصُولِ وَ الْيَقِينِ.